

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Sanctuario Lavretano Almæ Virginis Domo Relatio

Bartoli, Baldassare

Macerata, 1675

Cap. II. Sanctæ Domus translatio per Angelos in Illyricum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64934)

*De Sanctæ Domus Translatione
per Angelos in Illyricum.*

Cap. I I.

Barbarorum armis oppres-
sa Palestina, Diuino in ea
amisso cultu, moribus de-
prauatis, pietate labefa-
ctata, moxque Maumethi inuale-
scente perfidia, cum Sacrosanctæ huic
Ædiculæ, quæ apud Christianos sum-
ma semper in veneratione extiterat,
nullus amplius exhiberetur honos, sed
contempta iaceret; Miro modo
(vindice Deo) per Angelos è funda-
mentis auulsa, è Galilea superata Sy-
ria, Macedonia, Epyro, atque Illy-
rico ad Oram, quæ Adriaticis undis
abluitur, prope flumen Oppidum in
planiori Cacumine facti (ubi Ni-
colaus Frangipanus Romanæ nobili-
tatis germen pro Cesare administra-
bat) aduecta fuit, inibique prout
Historici asserunt, posita anno salu-
tis 1191. post diem nonam Mensis
Maij circa Secundam noctis Vigi-
liam

liam, imperante tunc temporis Paleologo in Oriente, Rodulpho primo in Occidente, sedente vero Summo Pontifice Nicolao IV. Asculano de clarissima Franciscana Familia, digladiantibus inter se Christianis Principibus Filippo Galliae, Euandro Angliae, & Iacobo Aragoniae eo tempore, quo Calipha, seu Rex Aegypti Syriaco positus Imperio, Tripoli Asiae Urbem inuaserat, ac damno Christianorum irreparabili expugnauerat.

Tam mirabili translatione, tantoque prodigio Dalmatae, nec non finitimae Prouinciae Populi excitati, eo undique certatim confluebant, modum autem aduentus nemo nouerat, nemo non mirabatur tantae rei nouitatem, tandem assecuti, sunt sempiterni Principis iussu Angelorum ministerio Cubiculum deportatum, esse. Intimi igitur ex precordijs gratias Deo agere caeperunt. *Benedictus es Domine, qui facis mirabilia solus, & quamuis ut Doctores affirmant, Mariae Miracula testarentur Adiculae Sanctitatem, dum quotquot ad-*
uerfa

uersa valetudine affecti, eam vene-
 rabantur, Vir inemque deprecaban-
 tur, conualescebant, Dalmatæ nihi-
 lominus hærebant animo, nec quid-
 quam certi asserere audebant, sed cæ-
 litus fiunt certiores, dum Alexandro
 Tersactensi in Templo Sancti Geor-
 gij Sacrorum Antistiti honestæ vitæ,
 ac probatæ integritatis Viro, graui-
 ter ob febrilem ardorem decumben-
 ti, post crebras effusas ab eo preces
 pro corporis recuperanda salute, Re-
 gina Cœlorum noctu per visum ap-
 paruit, & patefecit, Adiculam Na-
 zarenam esse, nunc Altissimi Numi-
 ne cõdelatam, in qua ipsa genita, &
 innutrita, concepit, & innutrit
 Omnium Effectorem, ac singulatim,
 quæ in ea extabant, patiter indicauit
 Aram, Crucem, Cedriamque sui
 Imaginem, à Luca effictam, nec non
 alia ab Apostolis collocata.

His ille auditis pauore, & gaudio,
 simulque sudore permixtus, vt pri-
 mus dies illuxit, Virginis ope pristi-
 na affecta valetudine, eique gratias
 humiliter agens, è lectulo exiit, &
 quæ à Deipara acceperat, passim pa-

lam

lam narrauit, vulgavit. Nicolaus
 Frangipanus quod cum audiret, An-
 tistitem ipsum Alexandrum, simili-
 ter quatuor probatae fidei, & ætatis
 viros, vt omnem patrati Miraculi
 veritatem exquirerent, & *Ædiculæ*
 prodigiosæ nutu Dei ad Dalmatas
 translatae vestigia recognoscerent, in
 Galileam delegavit, qui euntes, &
 Nazarenum appulsi, cum Natalis
 Beatæ Virginis, & Dominicæ Incar-
 nationis locum exquirerent, inue-
 nerunt nonnullos Christicolas, domi-
 cilia inibi habentes tributi gratia,
 quod *Ætiopibus* ferebant, ab illis hi-
 lari animo suscepti, amore, honore-
 que habiti, ad situm, de quò fuit Cu-
 biculum abreptum comitantur, Le-
 gati vero fundamentis avulsæ Domus
 in solo relictis nihil distantibus a
 crassitudine, latitudine, & longitu-
 dine mensurarum, quas secum detu-
 lerant, repertis, omnibusque prout
 a maioribus edocti, sedulo indagatis,
 Patriam remeant, & quæ viderant, &
 perceperant, referunt, ac rei gestæ in
 illis Regionibus testes suere locuple-
 tissimi, qui ab Incolis Cubiculum,

fre-

frequentioribus honoribus venerari
 assererent. Illyrici, qui gratiarum Im-
 bribus in dies magis effundebantur
 de tantæ hæreditatis possessione can-
 tundem gloriabantur; sed pro in-
 scrutabile Dei iudicium, eorum gau-
 dia iam triennio, menseque septimo
 interiecto, defecere, sanctuarium
 enim illinc etiam demigravit, siue
 quod ab Accolis minus, quàm di-
 gnum erat, coletetur, siue quod ab
 initio Beatissima Virgo ad breue il-
 lius gentis iucunditatem inibi diuer-
 sorum potius, quàm domicilium
 collocasset. Dalmatæ in itur Cælesti
 munere præter expectationem exuti,
 lacrymas effuderunt, & infinita la-
 mentatione ingens Patriæ vulnus
 pandere cæperunt, obtorpescentes,
 & confremescentes Deiparam non
 tam recedere, quàm eripere ab eis se
 voluisse. In tantas immensasque ani-
 mi ægritudines fatigati magis quam
 satiati, ad Frangipanum frequentes
 coeunt, & consilium petunt. Ille
 communi vulnere ictus, mœrore
 contabescebat, constantiam autem
 adhibebat, ac dolore dissimulato,

Popu

Populi luctum sua authoritate, prudentiaque absterfit; Graue utique, damnum sed tanquam ab irato Deo permissum, non lacrymas, non gemitus, non ieiulatus prodere fatebatur, &c.

*Alma Domus è Dalmatia in
Italiam deportata.*

Cap. III.

Satis non fuerat Altissimo, ut Sacra Virginis Aedes è Barbarorum manibus vindicata, in Dalmatiam, Syria posthabita, per Angelos deportaretur, sed quò clarior mortalium ostenderetur oculis, eidem placuit, iterato prodigio, eodem cursu, miroque modo super æquora ad oras Adriaticas Piceno in Agro, & Ciuitatis Recinetensis vacuum in nemus se reciperet; Hæc mira translatio, conuenientibus Historicis, qui de ea scripserunt, intempesta nocte die Saturni ante Decimam Decembris 1294. euenit; Sedente